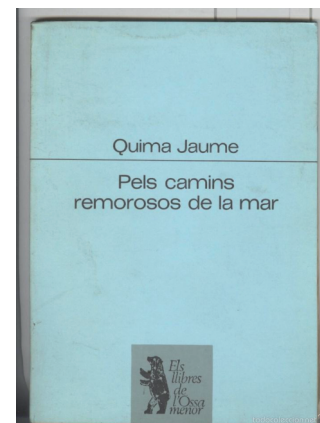

Pels camins remorosos de la mar
de Quima Jaume

Dilluns dia 20 de gener
a 2/4 de 7 de la tarda

Pels camins remorosos de la mar
de Quima Jaume

Dilluns dia 20 de gener
a 2/4 de 7 de la tarda

Joaquima Jaume i Carbó, més coneguda com Quima Jaume (20-4-1934, 30-1993)

Poeta i assagista catalana que va viure molt temps a Cadaqués, també a Barcelona i un temps a París.

Pertanyia a una família humil de pescadors, va sentir-se molt estimada pels seus pares, no eren persones del món de la cultura; aquests llaços afectius, l'afecte i admiració per ells es va fer palès en la seva poesia. Va viure uns anys en un convent de clausura junt amb la seva germana bessona. El 1974, els 40 anys va entrar a estudiar filologia i també ensenyar llengua i literatura catalana a les "Llars Mundet" de Barcelona, en aquells temps escoles de secundària. L'amor, el mar i la mort són els tres eixos que travessen tota la seva obra.

-El temps passa a Cadaqués (Premi de Cadaqués 1986)

-Pels camins remorosos de la mar (Premi Carles Riba 1989)

-Poesia completa publicada el 1993, inclou poesia inèdita no publicada en vida de l'autora.

-Quatre sonets, Mataró (Vertex n.29, 1994)

-Misterioses fruites, obra completa i estudi de Rosa Ardid el 2004

Deia Maria Aurèlia Campany de la seva poesia, en la qual m'identifico: < De segur que ha llegit i rellegit tanta i tanta poesia que per força han d'haver quedat marques als seus versos, però deixarem que els savis crítics, armats amb les sevse lupes, descobreixin el frastre de tota la poesia del món, amb tot això que en diuen influèncieso, fins i tot calc, tot per demostrar que no hi ha ningú original en aquesta vall de llàgrimes. No obstant això, algú obrirà aquest llibre que ara teniu a les mans i sentirà, sense necessitat de llegir-lo en veu alta, una veu nova, gens estrident, gens declamatoria, discretament trista, fidelment amorosa, que ens invita a seguir aquests camins remorosos de la mar, i llavors una onada lleugera vindrà atrevida i ens deixarà la salabor als llavis. >

Vora la mar

Basteix el teu casal d'absències / pels camins remorosos de la mar. / Serà la vastitud de l'ample mar / un espill més benigne pels teus ulls./ En ell reposaran tots els records / furtius de la memòria.

Joaquima Jaume i Carbó, més coneguda com Quima Jaume (20-4-1934, 30-1993)

Poeta i assagista catalana que va viure molt temps a Cadaqués, també a Barcelona i un temps a París.

Pertanyia a una família humil de pescadors, va sentir-se molt estimada pels seus pares, no eren persones del món de la cultura; aquests llaços afectius, l'afecte i admiració per ells es va fer palès en la seva poesia. Va viure uns anys en un convent de clausura junt amb la seva germana bessona. El 1974, els 40 anys va entrar a estudiar filologia i també ensenyar llengua i literatura catalana a les "Llars Mundet" de Barcelona, en aquells temps escoles de secundària. L'amor, el mar i la mort són els tres eixos que travessen tota la seva obra.

-El temps passa a Cadaqués (Premi de Cadaqués 1986)

-Pels camins remorosos de la mar (Premi Carles Riba 1989)

-Poesia completa publicada el 1993, inclou poesia inèdita no publicada en vida de l'autora.

-Quatre sonets, Mataró (Vertex n.29, 1994)

-Misterioses fruites, obra completa i estudi de Rosa Ardid el 2004

Deia Maria Aurèlia Campany de la seva poesia, en la qual m'identifico: < De segur que ha llegit i rellegit tanta i tanta poesia que per força han d'haver quedat marques als seus versos, però deixarem que els savis crítics, armats amb les sevse lupes, descobreixin el frastre de tota la poesia del món, amb tot això que en diuen influèncieso, fins i tot calc, tot per demostrar que no hi ha ningú original en aquesta vall de llàgrimes. No obstant això, algú obrirà aquest llibre que ara teniu a les mans i sentirà, sense necessitat de llegir-lo en veu alta, una veu nova, gens estrident, gens declamatoria, discretament trista, fidelment amorosa, que ens invita a seguir aquests camins remorosos de la mar, i llavors una onada lleugera vindrà atrevida i ens deixarà la salabor als llavis. >

Vora la mar

Basteix el teu casal d'absències / pels camins remorosos de la mar. / Serà la vastitud de l'ample mar / un espill més benigne pels teus ulls./ En ell reposaran tots els records / furtius de la memòria.